

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Ccc Event Management GmbH on tehnyt 15.5.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-889/16, Ccc Event Management v. unionin tuomioistuin, 14.3.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Ccc Event Management GmbH (edustaja: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Unionin tuomioistuin

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 13.7.2017 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja päättänyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Cryo-Save AG on tehnyt 31.5.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-239/15, Cryo-Save v. EUIPO, 23.3.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Cryo-Save AG (edustaja: C. Onken, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-239/15 23.3.2017 antama tuomio on kumottava
- ensimmäisen oikeusasteen vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää yhden valitusperusteen, jonka mukaan on rikottu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 64 artiklan 1 kohtaa, yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95⁽²⁾ 50 säännön 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2868/95 37 ja 39 säännön kanssa, ja asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohtaa. Valittajan mielestä rikkomisen johtuu siitä, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, etteivät kantajan, joka on valittajana tässä menettelyssä, ensimmäisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyneet.

Ensimmäisen kanneperusteen mukaan hakemus kantajan EU-tavaramerkin toteamisesta menetetyksi oli jätettävä tutkimatta. Kantajan mielestä mainitulla hakemuksella ei asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2868/95 37 säännön b alakohdan iv alakohdan vastaisesti ollut riittäviä perusteita.

Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantajan ensimmäinen kanneperuste oli jätettävä tutkimatta, koska valituslautakunnassa pidetyssä menettelyssä kantaja ei ollut vedonnut mihinkään asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2868/95 37 säännön b alakohdan iv alakohdan kanssa, säädettyjen muotovaatimusten rikkomiseen, valituksen arviointi rajoittui tosiasiallisen käytön arviointiin eikä valituslautakunta siis ollut velvollinen tutkimaan kysymystä menettämishaikemuksen asianmukaisuudesta. Ensimmäisen kanneperusteen tutkiminen unionin yleisessä tuomioistuimessa olisi tämän mielestä merkinnyt valituslautakunnan tutkijain tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen asiayhteyden laajentamista.

Valittaja väittää päinvastoin, että menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottaminen on asiaratkaisun edellytys, joka vastaajan on tutkittava viran puolesta menettelyn jokaisessa vaiheessa (asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke, asetuksen N:o 2868/95 39 säännön 1 kohta ja 40 säännön 1 kohdan toinen virke, asetuksen N:o 207/2009 64 artiklan 1 kohta, asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohta). On siis merkityksellöntä, vetosiko kantaja valituslautakunnassa nimenomaisesti kysymykseen menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä.

Lisäksi valittaja väittää, että EUIPO:n mitättömyysosasto tutki viran puolesta menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen ja totesi nimenomaisesti, että asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2868/95 37 säännön edellytykset täytyivät. Valittajan mielestä unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustettu toiminnallisen jatkuvuuden periaate edellyttää, että valituslautakunta tutkii kattavasti mitättömyysosaston päätöksen, mukaan lukien arvioinnin menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä. Valittaja vetoaa käsityksensä tueksi muun muassa unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, joka perustuu 23.9.2003 annettuun tuomioon KLEENCARE, ⁽³⁾ T-308/01, 24–26, 28, 29 ja 32 kohta ja 1.2.2005 annettuun tuomioon HOOLIGAN, ⁽⁴⁾ T-57/03, 22 ja 25 kohta.

Lopuksi valittaja väittää riitauttaneensa kattavasti, vaikkakin eri sanamuodoin, menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen sekä mitättömyysosastossa pidetyssä menettelyssä että valituslautakunnassa.

Kaikilla kolmella edellä mainitulla perusteella kysymys menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä oli valituslautakunnassa pidetyssä menettelyssä osa tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen asiayhteyttä. Menettämishaikemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen tutkiminen unionin yleisessä tuomioistuimessa ei olisi ylittänyt kyseistä asiayhteyttä. Tältä osin menettämishaikemuksen tutkimatta jättämisen riitauttaminen eroaa vetoamisesta uusiin menettämishai- tai mitättömyysperusteisiin tai myöhässä esitetystä pyynnöstä esittää näyttöä aikaisemman tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 78, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 1995, L 303, s. 1.

⁽³⁾ EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ EU:T:2005:29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Torino (Italia) on esittänyt 9.6.2017 – IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio ja Alex Del Rosario Fernando

(Asia C-344/17)

(2017/C 330/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Torino

Pääasian asianosaiset

Kantaja: IJDF Italy Srl

Vastaaja: Violeta Fernando Dionisio ja Alex Del Rosario Fernando